

Medlem lægger væsentlig Vægt, er for mig af aldeles sekundær Betydning. Endnu vil jeg kun benytte Leiligheden til at gjentage, at det er en Feiltagelse, en Trykfeil, naar Forslaget Nr. 36 om Negtelse af det prismatiske Kruidt er opført som anbefalet af Udvalgets Flertal. Det kan nemlig ikke ofte nok gjentages, hvorledes det forholdt sig. Så længe vi ere komne frem under vore finansielle Forhandlinger, desto stærkere har det Fenomen udvirket sig, at Folk ikke høre syn- derlig paa Debatten, men ved Afstemningen se paa, af hvem Forslaget er stillet. Er det stillet af den ærede Ordfører, saa stemme hans Meningsfæller for det; er det stillet af det ærede Medlem for Seire, stemme hans Meningsfæller for det, og er det stillet af det lille Mindretal, der her i Salen kaldes Spire, er det udtvært i den Tilfælde, at vore Meningsfæller stemme for det; kun naar det er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, stemme Alle for det. Dette, at lytte til Debatten og de Forklaringer, der ere gaaede forud, synes at volde ærede Medlemmer en større Besvær iaar end tidligere. Derfor er det saa overordentlig vigtigt, at Ingen er viden- de om, at, naar der ved Post 36 staar „Udvalgets Flertal under Nr. 15“, skal der kun staa, at det er 3 Medlemmer, der stille det, og da disse 3 Medlemmer ere de ærede Medlemmer for Præstø Amts 6te Valgkreds, Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds og Belle Amts 3die Valgkreds (Bøjsen, Solstein-Ledreborg og Th. Nielsen), der bære et Parti bagved sig, er der al Udflugt til, haaber jeg, at Forslaget falder igjennem.

Finantsministeren (Strup). Jeg antager, at det ærede Thing er temmelig træt af at høre Tale om Skolelærerne paa Alheden; men jeg maa dog i Anledning af Forslaget under Nr. 1 gjøre den Bemærkning, at dette Beløb selvfølgelig er betalt. Jeg tror at skulde de ærede Medlemmer, som muligvis ville stemme for Vædringsfor- slaget og altsaa stemme Beløbet ud, at gjøre dem opmærksom paa, at Beløbet er betalt, og at deres Udstemning af Forslaget altsaa efter min Mening, da en Tilbagebetaling jo ikke kan kræves, bliver frugtesløs. Forholdet er ganske simpelt det, at Staten har været Hartkornseier i disse Kommuner, har solgt det; men beholdt Forpligtelsen til at svare Kommuneafgifterne. Det er ganske simpelt Forholdet, og i Henhold dertil er Beløbet betalt. De Forslag, vedkommende mig, som er tiltraadte af hele Udvalget, antager jeg, at jeg kan forbi- gaa. — Under Nr. 32 er af Udvalget stillet et Forslag om at forhøje en Understøttelsesum. Naar Vædringsforslaget af Ordføreren udenfor Risten bliver vedtaget, vil jo denne Forhøielse føres op paa en anden Plads i Finantsloven, nemlig den, hvor Understøttelser til Slesvigere findes; der hører den hjemme. Vil man altsaa stemme

for Forslaget, er det efter min Mening temmelig nødvendigt ogsaa at stemme for dette Forslag udenfor Risten. Hvad selve Realiteten af dette lille Forslag angaar, skal jeg bemærke, at den Vedkommende, hvem Understøttelse er tiltænkt, ganske vist ikke er berettiget til Understøttelse efter Loven af 24de Marts 1865, idet han kun har en Tjenestetid af omtrent 8 Aar og ikke de i Loven fastsatte 10 Aar. Men da han ved Siden deraf har en Tjenestetid af godt 3 Aar som Sold- kær, en Stilling, som efter Loven af 1851 ryk- tede op i 5te Lønningsklasse under Soldvæsenet, og som altsaa, hvis Bestemmelserne af 1851 havde været anvendt, dengang paa at bestimere hans Stil- ling, vilde have givet ham over 10 Aars Tjene- stetid i Slesvig, saa finder jeg ikke, at der kan indvendes Noget imod, at derne Understøttelse til- staaes ham, hvis Kvantitet omtrent svarer til, hvad han efter Loven af 1865 vilde have faaet, hvis man havde anerkjendt ham for at have 10 Aars Tjenestetid. — Jeg kommer nu til Vædringsfor- slagene Nr. 38 og 40. Man synes fra alle Sider at være enig om ikke at ville fordybe sig i de vestindiske Spørgsmaal ved denne Leilighed. Jeg skal gjerne imøbetomme det Ønske, som jeg dergjennem har set komme til orde, det Ønske, at holde de store vestindiske Spørgsmaal udenfor Diskussionen om Tillægsbevillingsloven, og jeg skal derfor kun bemærke om Vædringsforslaget Nr. 38, at jeg, dengang Beslutningen om Udsendelsen af den vestindiske Kommission blev taget i Slut- ningen af forrige Aar, paa ingen Maade gjorde mig nogen Illusion om, at denne Udsendelse vilde finde almindelig Billigelse i dette Thing. Jeg var overbevist om Nødvendigheden af det Skridt, som gjordes, og jeg tog ikke i Betænkning at tage paa mit Ansvar at træffe Foranstaltninger til og at udrede de til Gennemførelsen af denne Foranstaltning nødvendige Beløb uden forudgaa- ende Bevilling. Dersom altsaa Thinget skulde følge Udvalgets Flertal og forkaste Posten, saa skal det slet ikke overraske mig, det var Noget, jeg var fuldstændig forberedt paa; men jeg har troet for en god Ordens Skyld, at det var rigtigt at opføre ogsaa denne i Aarets Løb stedfunde- Udgift paa Tillægsbevillingsloven. Det er i alt Fald fuldstændig stemmende med gammel Sæd- vane. Det Samme kan med fuld Føje siges om Forslaget Nr. 40. Det er et Beløb, som er af- holdt i Henhold til en bestaaende Lov, for hvis rigtige Forhøielse og Fortolkning jeg selvfølgelig bærer Ansvar, og det har altid været en Sæd- vane og ikke mindst for dette Thing, at saadanne Udgifter, der stotte sig paa særlige Love, ikke desto- mindre opføres henholdsvis paa Finantsloven og paa Tillægsbevillingen. Naar det ærede Thing nu ønsker at fravige denne Praxis ved at stille dette Forslag paa Tillægsbevillingen, er det mig ligegyldigt; det staar det ærede Thing fuldstændigt frit for.